

Stegna žęcô

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski

Pržë zgòdze Mariji - czëstëchny lëliji,
bë zmazac lëdzczé gržéchë,
Bóg ze swòji wòlë Sëna w dziecnym cele
na zemsczé pòswòł léchë.

Ùrodzony w chléwie przë bidlëcym spiéwie
Król, chtëren miòł w pòkòrze
Wénc w kòzdëchné chëczë - pòòdmëkac òczë,
Zamieniac w dobroc gòrze.

Jezë wiòldzi mòce wiedno leno przë Ce
Më chcemë bëc na wasze
Të drogã wskòzywòsz, czap gržészny òbmiwòsz,
I zbòwiòsz dësze nasze.

Niech tej stegna žęcô, co je do przebëcô
Nie prowadzi w mroczy,
Le dô nóm zbawienié, w Christa twòrz wezdrzenié,
Czej drëdzi rôz tu wkroczi.

Droga życia

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski

Przy zgodzie Maryi – krystalicznej lilii,
Żeby zmazać ludzkie grzechy,
Bóg ze swej woli Syna w dziecięcym ciele
Zesłał na ziemskie zagony.

Urodzony w chlewie przy bydlęcym śpiewie
Król, który miał w pokorze
Wejść do każdego domu – pootwierać oczy,
Zamieniać w dobroć złości.

Jezu wielkiej mocy zawsze tylko przy Tobie
My chcemy być na straży
Ty drogę wskazujesz, grzeszny brud obmywasz,
I zbawiasz dusze nasze.

Niech zatem droga życia, która została do przebycia
Nie prowadzi w mroki,
Tylko da nam zbawienie, w Chrystusa twarz wejrzenie,
Gdy drugi raz tu wkroczy.